

Úr Føroyum.

Tórshavn.

Gáva til Føroya Amts Bókasavn.

Sum kunnigt hevur frá Flora Heilmann nokur summur verið her í Føroyum og málað. Í ár vitjaði hon eisini oyggjar okkara, og áðrenn hon fór av stað aftur, gav hon bókasavnið o. u. 60 myndir, útslitið av ferðum sínum. Hesar vóru myndir hava stórt listaligt virði og eisini — og ikki minni — meiningarsøgligt. Tær vísa okkum hina gomlu tíðina í Føroyum, ta gomlu húsbýggingina og gomul bygdarlag, alt heilt, ið nú hvørur við alla. Eftir áttan er, at hesar myndir skulu prýða lestraralín í tí nýggja bókasavns-húsinum.

Í sundalagnum.

Vegna tess at loyngið í ár hevur fingið eina umsókn frá sóknarstjórnina á Fíði um at spreingja burtur «flesina norður við Streymin», og at fingið hevur til viðgerð mál um at byrta hvalaveiði fyrri loyngisins røking, og í hesum sambandi kann hvalastoiðin við «Gjánøyr» fást til keyps fyrri lagalig vorkir, var loyngisins figgarnevd, saman við øðrum fingnum, antsvirkfrøðingnum og J. M. Poulsen, Skopun, í sundalagnum seinasta hósdag.

Við Streymin tók ein bátur verkfrøðing og J. M. Poulsen, ið har skuldi kanna um arbeiði við at spreingja flesina burtur. Við Norðskála fóru limir av kirkjunevndini og aðrir í land, meðan figgarnevndin hleyp fram til Gránayrar. Fyri áttan av hvalastoiðin var Johan Evensen í Havn við á ferðini. Figgarnevndin var víst runt á teim ymsku stöðum av Harald Thomassen av Langasandi. Á stöðini er hópur av maskinum og amboðum, men sjálfandi má her gerast stórt umvælingararbeiði, áðrenn stöðin aftur kann verða fullfíggað.

Við Norðskála fóru fingmenn inni í tí nýggja kirkjunni, ið er prýðulig á at lita uttan. Innan er hon sera vorkur og snotulig. Nú er málarárbeiði byrjað, so tað kann ikki vera langa tíð, til kirkjan verður liðug. Tað má samstund, at kirkjufólk har um leið hevur gjørt eitt stórt arbeiði fyrri at fáa upp hesa vorku kirkju, og tað er í túsundtollum av krónum, ið latnar eru til kirkjuna í ókeypis arbeiði. Hetta má loyngið eisini hava í huga, tá tað fátta pening til hesa kirkju.

Eisini her var kannað um eina lending, ið Norðskálamenn hava sakt fingið um stunding til. Meðan J. M. Poulsen varð eftir við Norðskála fyrri nærri at kanna um líkindi til at spreingja flesina burtur, fóru allir limir snúar aftur til Havnar, men stöðgaðu um ein fjórðings tíma við Oyrar, har farið var í land, vegna eina umsókn um lending har í bygdini.

Umframt at hugt var eftir, hvar lendingin var ætlað at ligga, so fóru nakrir fingmenn at hyggja eftir koyrvegunum, ið sýndur var teimum av harra Nicodemus Poulsen. Tað, ið gjørt er av vegi, tykist at vera bæði væl og virðiliga gjørt, eitt vakurt arbeiði. Eisini fing hesir fingmenn tilhøvi at sligja hin fitta og vakra skúla, ið bygdur er á Oyr. Skúlastovan er ljós og hugnalig, snøggir skúlabørnir við pulsi, ið hvør hevði pláss til 2 born. Barnasessirnir vóru 32 í tali.

Umframt tað, ið her er frásagt um vegir, so má tað sigast — bæði Norðskálavegnum og Oyravegunum viðvíkjandi — so melder uttanbyggjafjórðin seg eisini her, sum tann óting hon er fyrri eina hvørja bygd. Teir, ið eiga uttanbyggjafjórðina, eru ikki heimasamir, tá ið vegir skulu leggjast, bæði gjøgnum bygdir og millum bygdir, minni enn so. Tað mátti verið nógmikið, at bygdir eru fjórðarar við tí óting, ið uttanbyggjafjórðin er, um ikki henda jorð umframt skal knógva og tarnað útviklingini í bygdini. Her mátti uttanbyggjaeigarar kortini latið seg talað til rættis.

Tingmennirnir vóru aftur í Havn til tingfundin sama dag. *Maurentius.*

Mærket Fisk.

Fisker Mikkel Jespersen af Hove har den 17. April 1931 fanget en Torsk ved Sydstrand paa 63,19ⁿ n. Br. og 20,10ⁿ v. L. mærket Nr. D. A. 8005. Ved nærmere Undersøgelse viste det sig, at Fiskeren, der var blevet mærket og udsat i Oktober 1929 af det danske Havundersøgelses-skip «Dana» ved Syd-Vestgrønland, siden da var vokset ca. 7 cm.

Hin besti

Sildaveiðumáðurin, ið var við á sildaveiðuferð «Svirkisins» í Íslandi í summari, kom til 1100 kr., og tá ið hann var heimanfrá í bert knappar 6 vikur, má tað halda, at hann hevur vundið væl samanbórið við, hvat ið aðrir fiskarar um hesa tíð kunna fáa burtur úr sínum yrki.

„Tjaldur“

Kom til Havnar íggjár við 35 ferðafólkum og 250 tons av góði.

Sjálvt um tað ikki hesa ferð vóru nógv ferðafólk við skipinum, so hava nógv fólk á hesum sumri ferðast upp og niður við «Tjaldurinn».

Fiskemarkedet.

(Telegram til Amtet).

Bilbao: Tilførsel (Tons) af færøsk Klipfisk 307, norsk 42 Tons.

Beholdninger af færøsk Klipfisk 650 Tons, islandsk 600 Tons, norsk 25 Tons.

Priser pr. 50 kg for færøsk Klipfisk 106 Pesetas, islandsk 104 Pesetas, norsk 103 Pesetas. *Barcelona:* Ingen Tilførsel. Priser uforandret. Beholdninger (Tons) af alle Klipfisksorter 1300.

Genova: Efterspørgselen lidt bedre, men allfor mange Tilbud. Priser uforandret indtægt for islandsk vasket og presset Torsk, 180 Lire pr. 100 kg. Fra Tyskland 9. Fra Norge 1 1/4.

Genova: Markedet fastere. Forbruget livligere. Priser uforandret. Fra Norge 8 1/2 Tons.

3-mastrað

skonnart, «Dannebrog» frá Svendborg, kom í vikuni til Tórshavnar við cementfarni til V. Lützen.

Til Spaniu.

Fisktokuskipið «Amunde», frá Haugesund, var um daginár á Havnini eftir Spania-fiski fyrri Trucña y Pardo, Bilbao.

I. O. G. T.

«Sverri kongur» hevur samkomu á Føroya Fólkaháskúla sunnudagin 6. septembir kl. 4.

Havnar býráð.

Býráðsfundur verður miðvikudagin komandi kl. 8. s. p.

Den danske Arbejdsfred set med norske Øjne.

Samtale med den norske Landsorganisations Formand, Haldvard Olsen. — En Streg i Regningen for Arbejdsgiverne.

Stærk og rød virker Halvard Olsen, Formanden for den norske Landsorganisations, hvis Hilsen paa De samvirkende Fagforbunds Generalforsamling gjorde saa stærkt et Indtryk, Den Skildring, han gav af den norske Storkonflikt, maatte naturnødvendigt give Genklang blandt danske Fagfæller, der lige har været overfor den store Konflikt.

I en Pause under Generalforsamlingen beder vi Halvard Olsen om at sig udførligere om Stillingen i Norge.

Den alvorligste Konflikt vi nogensinde har oplevet.

— Ja, som jeg indtalte ved Generalforsamlingens Aabning, er de norske Arbejdere inde i den alvorligste Situation, vi nogensinde har oplevet. En Storkonflikt omfattende 36.000 Mand og iværksæt efter nogle ganske menneskelige Fordringer fra Arbejdsgivernes Side. At vi maatte afvise Krav om Lønreduktioner, der næppe helt op paa 40 pCt., siger sig selv.

— Hvad er den egentlige Grund til Storkonflikten netop nu?

— De norske Arbejdsgivere har i de senere Aar aabnet utallige Kampe mod vor Fagbevægelse, og de troede formentlig, at de som Følge heraf og paa Baggrund af den Arbejdsløshed, der er opstaaet under Depressionen, og som nu alene for det officielle Tals Vedkommende er oppe paa 50.000, kunde regne med, at vor Fagbevægelse var svag nok til at tage under en Storkonflikt kunde sættes i Kne.

Det danske Forlig som Mønster.

Paa vort Spørgsmaal om der er Udsigt til snarlig Afslutning paa Lockouten, svarer Halvard Olsen:

— Jeg øjner for Tiden ikke nogen som helt Udsigt til, at Lockouten skulde slutte.

Under alle de Forhandlinger, der hidtil er ført, har Arbejdsgiverne indtaget den samme stejle Holdning som fra første Færd. I disse Dage er der gjort endnu et Forsøg paa at tilvejebringe en Løsning, men Arbejdsgiverne er ikke villige til at skridt fra deres hidtidige Standpunkt.

Overfor Arbejdsgiverne har vi tilkendegivet vor Vilje til en Forhandling paa Grundlag af det Forlig, der blev sluttet her i Danmark — naturligvis under nødvendig Tilpasning efter norske Forhold. Men de norske Arbejdsgivere har ikke villet høre Tale herom.

De norske Arbejdere, fortsætter Halvard Olsen, er som Arbejderne i andre Lande klar over, at man kun gennem en Arbejdstidsforkortelse kan naa til en effektiv Nedbringelse af Arbejdsløsheden. Men dette er jo i høj Grad et internationalt Spørgsmaal.

Det danske Forlig en Streg i Regningen for de norske Arbejdsgivere.

— De norske Arbejdsgivere var ikke tilfreds med, at Storkonflikten i Danmark blev afværget?

— Nej, absolut ikke. Taktiken var jo, at der skulde være samtidige Konflikter i Norge og Danmark, og saa skulde Turen komme til Sverige bagefter. Forliget i Danmark var saaledes en Streg i Regningen for Arbejdsgiverne i Norge.

Men, slutter Halvard Olsen, der vil være Mulighed for Fred i Norge paa nogenlunde samme Grundlag som i Danmark, selv om der paa Grund af Arbejdsgivernes stejle Holdning som sagt ikke synes at være nogen Udsigt til Afslutning paa den store Konflikt.

Om farvede Øjenvipper og Afmagringspiller.

Forleden var «Løven om Gifte og andre for Sundheden farlige Stoffer» en Behandling i Landstinget.

Ved at læse Løven nøje igennem, finder vi nemlig en lille Paragraf, hvori det hedder, at denne Lov om Gifte ogsaa man tage Hensyn til de af Damerne benyttede kosmetiske Midler, Afmagringspiller ect.

Uhyggelige Oplysninger om de kosmetiske Midlers skadelige Virkninger.

Man stundser uvilkaarlig Hovedet for Farer, der lurer paa lette Felt. Hvor tit har vi ikke set Damer med blodrøde Læber og lange kulsorte Øjenvipper, og vi har ikke gjort os nogen som helst Tanke om, at disse Damer gik i Livsfare, men egentlig kun filosofere lidt over, at det i Grunden var langt korrere om de blev vasket.

Nu faar vi pludselig at vide, at de maaske offer deres Sundhed paa Skønhedens Alter.

Og sætter man sig lidt nærmere ind i det Materiale, Landstingets Udvælg har haft at arbejde med, saa fremdrager man Oplysninger, der vilde faa selv den mest kosmopolite Dame til at blegne gennem Smilken.

Hidtil har vi kun med et Smil tænkt paa de Farer, der lurer bag Kosmetikken. Naar nu vi, Bøss, faar at vide, at en Dame, der vilde have sit Haar henfarvet i Stedet faar grønt Haar, saa trækker man medlidende paa Smilbaandet.

Syg et Aar af Haarfarveforgiftning.

Men her er Masser af Eksempler af en langt alvorligere Karakter. Om kort Tid vil saaledes Landstinget komme til at behandle en Erstatningsansøgning, der af en Fru Zander sen i Roskilde er anlagt mod en ung Frøkonesassistent paa en Damefrisørsalon i samme By. Den paagældende Dame vilde have farvet sit Haar, og dette gik Assistenten med til, skønt han i Forvejen fik at vide, at Fru Zander sen havde et Saar i Hovedet. Assistenten behandlede hende nu med en Blanding af Salminakspirits og Brintoverilte, og Resultatet udeblev heller ikke. Fruen blev alvorligt syg. Hun fik stærkt smækkende Saar i Hovedet, og var senkende med stærkt Smerte i 8 Uger. Endnu at holt Aar efter Behandlingen er hun syg og forlanger henimod 10.000 Kr. i Erstatning.

Det er et Eksempel, der viser at en Lov, der griber ind overfor den farlige Behandling er paakrævet.

Farvning af Øjenvipper skader Synet.

Men er Haarfarvning under viss Omstændigheder farlig, saa er Farvning af Øjenvipper det til Gengæld altid.

Til Farvning af Øjenvipper bruges nemlig dels Plantefarver, dels kemisk sammensatte Farver, der indeholder Metalkalte. Det mindste af denne Gift, der kommer ind i selve Øjet, og det sker jo paa en led, kan forvolde langvarig Øjenbetændelse, ja endog Betændelse bag Øjæblet.

Det kan Øjelergerne tale med om. De har haft utallige af den Slags Sygdomme til Behandling.

Det har da bl. a. ogsaa medført, at Frisørsalonen Figaro helt har aflyst denne Behandlingsmetode. Og det skønt der hidtil ikke i Løven har været nogen Bestemmelse om dette Forhold.

De sundhedsfarlige Afmagringspiller.

Om saa er der endelig tilbage de i Løven omtalte Afmagringspiller. Måken kræver den slanke Linie, og de lidt korpulente Damer gør under Forsøget paa at trænge deres Vægt ned, den Opdagelse, at det slet ikke er nogen let Opgave at erklære Sultestrejke. Der maaske synes noget ind i saa man ligefrem mister Appetitten til Mad. Og her er det Afmagringspillerne har deres Mission.

Men skønt det nok saa meget i Reklamerne bedrydes, at denne eller hin Afmagringspille er ganske uskadelig, saa vil dog mange Lægers Erfaringer vise det stik modsatte.

Lægerne kan fortælle om alvorlige Sygdomme opstaaet netop gennem «Nyelsen» af de berygtede Piller. En Læge fortæller os, at en af hans

Patienter fik skadeliggørende Udsat efter Brugen af Afmagringspiller.

Det er derfor godt, at der gennem Lovgivningsmagten kan skrives ind mod disse farlige Præparater.

For at henstille til de unge Damer om at lade være at benytte den Slags farlige Midler, det frægter vist ikke meget.

Dagens Tekst.

Det er ikke saa nemt at være rig. I hvert Fald er det ikke helt faa Mennesker, som synes at have det meget besværligt ved det Arbejde at give Penge ud. En ung og en ældre Dame fulgte ad ind i en Tretogetforretning. Ekspeditricen var meget ung, og syntes svært nervøs over de fire Kunder, der forlangte: «Vis os noget af det pæneste Damerundertøj her er.» Ikke noget med: «Vil De være saa venlige» — der blev givet en Ordre og dermed Basta.

Den unge Ekspeditrice sprang op paa Stigen og ned af Stigen for at hente alt hvad der var Mulighed for at præstere af, pønt, og det var stot ikke saa lidt — midt i Viretaret kom en anden Ekspeditrice til, og begyde de unge Damer fik rødt i Kinderne af at vise frem og pakke ind igen, hvad der helt blev kasseret. Til sidst laa der paa Disken et helt lille Bjerg af Varer, i hvert Fald var der nok til at belyskede adskillige pæne Damer med Undertøj.

Saa gik de to Damer uden at købe noget men med en Latter og et medtag: «Gud! Hvor er det vanskeligt at faa noget, der passer en, naar det skal være noget rigtig dyrt.» Forretningen stod i Os af Parfume efter de stakkels betrængte Sildere, og den unge Ekspeditrice sagde stiftet: «Jeg synes de havde det haardt ...»

— og saa lukkede hun igen Døren op, som hun høfligt havde lukket til efter de underlige Kunder. En Forspørgsel om, hvorvidt der var mange Kunder af den Art blev besvaret undvigende med et: «Vi er her jo for det samme.» Forretningen maatte ikke synes illojal mod nogen. Da Luftaen var blevet saa nogenlunde frisk at aande i, og Opløget af Varer paa Disken formindsket til det normale havde hun Leflighed til at vise, at hun var en dygtig Sælger, for Underlignede havde købt mere end Hensigten var. Men samtidig med Hændelen kom ogsaa en Leflighed til at faa listet frem, at den lille Pige var saa angstelig for den truende Lockout, den berørte hendes Far, Brødre, Kærester — og sikkert meget hurtigt havde selv som Forretningen ønskede Ekspeditrice. Der var mørke Skygger om hendes Øjne og hendes Haandled var unaturlig tunde og spinkle — hun saa rigtig fortenkt og forknyet ud. Og var dog kun tyve Aar — men ganske affjort mærket af Kampen for Tilværelsen.

Et lækkert Sigtebrød.

Nemt og billigt.

Et særdeles velsmagende og billigt Sigtebrød kan man bage af gammelt Rugbrød, som maaske allers bliver kastet bort, fordi det ikke er alle, der kan blive ved at spise Oliebrød.

Det gamle Brød (Sigtebrød) og Franskbrød med, hvis man ikke har bedre Anvendelse for det) sætter man i Bød til næste Dag.

Saa koger man det med saa lidt Vand som muligt og passerer det igennem en grov Sigte eller en Kødmaskine.

Saa skal der Gær i, der man beregnes lidt rigelig. — Er man ikke vant til at bage, kan man maale Maassen og beregne 50 gr. (for 10 Øre) Gær til hver ½ eller hele Liter (= ½ — 1 Pot) Masse.

Gæren rores op med en god Spøk. Sukker og 1 Tsk. Salt og kommes saa i Brødmassen, som derpaa æltes godt med Mel til det er en fast Dej.

Dejlen stilles paa et lunt Sted; naar den er blevet dobbelt saa stor, æltes den paany, formes saa til Brød og hæves atter ca. ¼ Time.

Bages ved jævn Varme ca. ¼ Time.

Bank paa Brødet; giver det hul Lyd, er det gennembagt.

Gr.

Edison udtaler, at haardt Arbejde er den bedste Berøring af Sundheden. Men Edison virkelig er saa stor en Opfinder, som det siges, naar han ikke kan finde et lettere Middel.